

[Weikop.]

lukketider i øjeblikket, er netop, som det er nævnt, at forretningerne lukker, og det rettes ikke ved lovforslaget. Hvis hr. Niels Westerby gerne vil have et stykke wienerbrød om mandagen, kan han mange steder ikke få det, for så er bagerbutikken lukket. Det er den ulempe, der er ved det. Den frihed, vi gerne vil give både de handlende og deres medhjælpere, er, at de selv må bestemme. Men denne ulempe kan dette lovforslag ikke afhjælpe; det er kort og godt ikke en ulempe, som vi kan klare ad lovgivningens vej.

Når det er sagt, vil jeg gerne sige, at jeg såmænd godt kan se, at lukkeloven på forskellige områder er noget stiv; måske ville der på visse områder være anledning til at foretage nogle ændringer i den — men dog ikke på det grundlag, som hr. Niels Westerbys og hr. Diderichsens lovforslag indeholder. Jeg må være enig i den betragtning, som både handelsministeren og andre har fremsat, at skal man virkelig gå ind for en lukkelovsrevision af en eller anden art, må man have et lidt andet grundlag end dette at arbejde på, for det er rigtigt, at der både er hensyn at tage til forbrugernes og andres interesser.

Jeg har såmænd ikke noget imod, at dette lovforslag henvises til et udvalg; så kan vi jo se, om der faktisk ikke er de ulemper ved det, som er blevet trukket så stærkt frem. Nogen anbefaling af lovforslaget kan jeg ikke give.

Baunsgaard: Det er vist rigtigt at gå ud fra, at den lukkelov, vi har, er opbygget ud fra ønsket om at tilgodese i hvert fald to hensyn, nemlig rimelige indkøbsmuligheder for forbrugerne, samtidig med at man tilstræber — efter datidens opfattelse — ordnede forhold inden for detailhandelen. Jeg tror, der hos de fleste er en voksende erkendelse af, at lukkeloven ikke er tidsvarende, og at der er behov for en liberalisering. Samfundet har allerede været inde i en så stor strukturel udvikling, at det rimelige hensyn, man, hvis man skal have en lukkelov, må tage til forbrugerene, i dag næppe kan tilfredsstilles, og der er altså derfor behov for en ændring af lukkeloven.

Det lovforslag, der her er fremsat, kan måske tilgodese hensynet til forbrugerne,

men det er ikke givet, det gør det. Givet er det imidlertid, at det indtil dette øjeblik i hvert fald er i modstrid med de interesser, man fra detailhandelens side har givet udtryk for. Så melder der sig da det spørgsmål: når man skal skride til en meget radikal ændring af lukkelovsbestemmelserne, hvilke fornuftige formål er der egentlig tilbage, når man ingen garanti har for at bedre situationen for den del af befolkningen, man ønsker at vise hensyn, nemlig forbrugerne, samtidig med at man ikke kan undgå en interessemodsatning til den anden part? Hvis man var sikker på det første, var det noget andet.

Det er derfor spørgsmålet, om man ikke her er kommet til at begå en ikke ukendt fejl, nemlig at ville, skal jeg sige tage hensyn til begge grupper så langt, at man faktisk ingen løsning får.

Jeg har forstået, at forslagsstillerne vil være meget avancerede, og det skal formentlig tages som en opfattelse af, at man føler sig meget avanceret, når man fremsætter et sådant lovforslag. Jeg kan derfor ikke lade være med som et lille kuriosum at nævne, at man dog har så megen forbindelse med fortiden, at man fastholder den ekstra åbningstid 1. maj og 1. november. Når man tager liberalt centrums landbrugsprogram i betragtning, må de vist siges at være en forbindelse til fortiden.

Men lad nu denne lille ting ligge. Tilbage bliver, at den tiltrængte løsning af lukkelovsproblemet når man næppe med dette lovforslag. Jeg tror i øvrigt ikke, man har udsigt til at nå den uden en mere grundig bearbejdning, også udadvendt bearbejdning, end den, forslagsstillerne efter det, der her er præsenteret, tilsyneladende har været i lag med.

Poul Dam: Det er sikkert rigtigt, at der er brug for en gennemarbejdning af den eksisterende lukkelov, men det er sikkert lige så rigtigt, at det, der skal gøres, er mere og andet end det, der nu er foreslået af liberalt centrum.

Hr. Niels Westerby prøvede at fortælle, at partier repræsenterer forskellige grupper, og at der kun var én stor gruppe, som ikke blev repræsenteret af noget parti, nemlig forbrugerne. Jeg ved ikke, om jeg ikke bør gøre hr. Niels Westerby opmærksom på, at